Temps Ordinari - Setè diumenge

Per Administrador el dg., 20/02/2011 - 09:00

Lv 19,1-2.17-18
1 Co 3,16-23
Mt 5,38-48

Sempre més Una de les qualitats de la persona humana és la capacitat de desitjar sempre més. Tant és així, que se l'ha arribat a definir com l'ésser d'"insaciable" desig. Aquesta és un dels motors del progrés humà en totes les àrees de la vida. Per això mateix, la humanitat ha anat avançant en coneixements de tot tipus (teòrics, científics, tècnics...). I així hem arribat al segle XXI amb un alt nivell de progrés del que molts en gaudim, encara que, malauradament, molts homes i dones del nostre món no en puguin gaudir totalment. És més, molts d'ells i elles ni tan sols poden gaudir d'aquell progrés que els pugui ajudar a sobreviure. Però també el desig humà ha de tenir incidència en altres camps de la vida, com pot ser en el camp de les relacions humanes. És aquest camps en el que es mou Jesús en aquest fragment del sermó de la muntanya. En aquest terreny la mentalitat humana havia passat de permetre la venjança sense límits davant les ofenses rebudes a no sobrepassar, en la venjança, el pes de l'ofensa. D'aquí "l'ull per ull, dent per dent". Jesús desitja i demana que es vagi més enllà... fins a l'extrem de frenar i anul·lar qualsevol tipus d'actitud de revenja. Més encara, Jesús desitja fer el bé sempre i a tothom, inclús a aquell que l'ha ofès, a aquell que li ha fet mal. I així ho ensenya a desitjar-ho als qui l'escolten i, avui, a tots nosaltres.**Com Déu**l és que Jesús té ben clar que l'home i la dona han estat fets a imatge i semblança de Déu. Tots els homes i dones són i estan cridats i cridades a intentar manifestar-se com Déu és. I Déu és bo; per això, "fa sortir el sol sobre justos i injustos i fa ploure sobre bons i dolents". D' aquí que el fragment de l'evangeli d'avui acabi amb l'expressió més transcendent i més exigent de qualsevol codi de capteniment humà: "Sigueu bons del tot, com ho és el vostre Pare celestial".**Però nosaltres...**Però les persones humanes, que tenim ben viu el desig insaciable "de més" en moltes àrees de la nostra vida, sembla que, en el nostre desig de bondat, vulguem posar-hi límits. Apliquem pesos i mesures. Som uns bons "comptables" i filem molt prim en la nostra generositat. Portem molt al detall el càlcul de la nostra bondat per no passar-nos, no sigui que hi sortim perdent en comoditat, en "nivell de vida", en suposada "honorabilitat" o en prestigi social. I, a més a més, som molt enginyosos en saber-ho justificar, de vegades, molt hipòcritament, amb la típica frase: cal ser "bons", però no "bonifacis".**Com Jesús**A l'eucaristia fem present Jesús que, en la seva vida totalment entregada a bons i dolents, va mostrar la bondat i l'amor de Déu a tothom. Tant de bo ens mogui i ens doni la seva claredat per saber que és el que ens demana el bé per als altres i, d'una manera especial, per a aquells que ens han ofès o que creiem que ens han fet mal. Si amb aquests darrers ens hi aboquem, ens acostarem a la bondat de Déu que Jesús de Nazaret ens va mostrar.

ETIQUETES
REVENJA DESIG BONDAT